

den ærede Ordfører stillede sig saadan, at han absolut ikke vilde have Ændringsforslaget, selv om han kunde faa det. Den ærede Ordfører har udtalt, at han paa Flertallets Vegne er bange for, at det vil lægge Hindringer i Vejen for Loven, og han henviste til, at Landstinget har forkastet om ikke dette saa dog et lignende Forslag. Denne Ængstelse for at lægge Hindringer i Vejen for Loven har han dog, saa vidt jeg stønner, kun fra den højtærede Justitsminister. Men det er paa dette Stadium ikke rigtig fyldestgørende, ikke en tilstrækkelig Ængstelsesgrund, fordi den højtærede Justitsminister her ved anden Behandling erklærer sig derimod. Hvad det angaar, at Landstinget har forkastet et lignende Ændringsforslag, saa kan det ikke være den ærede Ordfører ubekendt, at der oppe i Landstinget løb velvillige Udtalelser over for selve Tanken. Det har den ærede Ordfører for Mindretallet allerede henvist til, jeg skal blot med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse et Par Linier af en æret Landstingsmands Udtalelse med Hensyn til Vighuse. Han sagde: Tværtimod, jeg er ganske enig med den ærede Taler — nemlig den Taler, der havde stillet det omtalte Ændringsforslag — som nu satte sig, i, at det vilde være overmaade ønskeligt, om der kunde komme saadanne Vighuse rundt omkring i alle Landets Kommuner. Jeg vil ikke efter den udførlige Motivering, han har givet deraf, gaa ind paa at give en Skildring af, hvorfor det er ønskeligt. Jeg tror, at det er noget, som i og for sig er indlysende for alle, der kende Forholdene paa Landet og vide, hvor uhyggeligt det kan blive, naar der dør Personer af smitsomme Sygdomme i smaa Familier, hvor der kun er meget lille Plads. Saaledes løb en Udtalelse der oppe fra et Medlem, der hører til Sjøre, og jeg synes virkelig, som jeg har bemærket, at naar der lyder en saa stærk Anbefaling for denne Tanke, er det alt for tidlig paa nærværende Tidspunkt, fordi den højtærede Justitsminister har udtalt sig imod Tanken, at henvise til, hvad der er foregaaet oppe i Landstinget, og støtte sin Ængstelse paa det. Det er virkelig aldeles uheldigt, saa meget mere som den samme Landstingsmand netop sagde, at den eneste Grund, hvorfor han ikke kunde stemme for det, var, at man havde

lagt Udgiften dertil over paa Kirkejerne. Men nu ere vi jo komne ind paa et helt andet Grundlag, hvorfor vil da det ærede Flertal ikke nu forsøge, da Tanken, som sagt, fremtræder i en anden Stikfelse, at lade den gaa over til Landstinget; lad det saa forfaste det ogsaa i denne Stikfelse, saa ere vi først klare over det, naar vi komme saa vidt. Hvad den højtærede Justitsministers Udtalelser i Landstinget angaar, skal jeg fremdrage en Udtalelse af ham fra anden Behandling af denne Sag. Den højtærede Justitsminister udtalte, efter at han havde sagt, hvad han ogsaa har gentaget her i Dag, at det laa uden for Lovforslagets Ramme: „Et helt andet Spørgsmaal var det jo, om det gik ud paa at paalægge Kommunerne en saadan Forpligtelse. Man kunde vel maaste sige, at det ligger uden for Lovens Ramme, men det er jo ikke uden Eksempel — det er Ordene „ikke uden Eksempel“, som jeg ønsker understrege —, at man tager en i og for sig nyttig Foranstaltning ind under en Lov, naar den er nogenlunde beslægtet med Lovens Indhold, selv om det ligger noget uden for Lovens Ramme.“ Saaledes udtalte Ministeren sig i Landstinget, og jeg synes, at denne Udtalelse have vi Lov til at slaa en Streg under og have i Erindring til et senere Tidspunkt. Derfor vil jeg meget indstændig anmode om, at man vil stemme for dette Forslag, idet jeg i øvrigt slutter mig til den Begruelse, der blev givet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), der har ført Ordet for os. Her er jo ikke Tale om noget politisk Forslag, saa meget mere som vi jo vide, at der er Folk i Landstinget, der staa paa højre Side, der ere inde paa den samme Tanke og erkende den for heldig, og det giver os grundet Haab om at føre det igennem, naar det faar en Stikfelse, hvormed de kunne være tilfreds. Den ærede Justitsminister indvendte, at det er alt for improviseret; et saadant Ændringsforslag, der sættes ind til anden Behandling, kan man ikke saadan tage imod, det skulde overvejes. Jeg skal dertil kun sige, at det har været fremme i Landstinget tidligere ved den Behandling, der er foregaaet, og ogsaa i Folketingets Udvalg. Der er altsaa fremkommet tilstrækkeligt til, at d'Herrer, der ere imod